

Verbazing, ontroering en dankbaarheid

Tweedejaars Yamada JHS Miki Kikuchi

Onderweg in het vliegtuig naar Nederland ging er vanalles door mijn hoofd. Ik maakte me zorgen of ze me wel zouden verstaan in Nederland en of het me zou lukken om te communiceren met mijn gastgezin en ik mezelf helemaal zou kunnen geven om optimaal te genieten van de uitwisseling. Maar ik besloot in ieder geval om niet te vergeten mijn tijd in Nederland met een glimlach en een gevoel van dankbaarheid te verbrengen zodat ik ervan kon genieten.

Ik was erg verbaasd door het grote tijdsverschil met Japan toen we in Nederland op Schiphol aankwamen. Op het vliegveld werden we warm ontvangen door een groep van meneer Steensma. Ze begroetten ons met een glimlach en dat bracht mijn hart een beetje tot rust.

De tweede dag in Nederland namen we een kijkje op het gemeentehuis en bezochten we slot Zeist, ook werden we bij de familie Kadokawa thuis getraakteerd op curry. En toen ontmoetten we eindelijk ons gastgezin. Papa Paul, mama Sandra, zus Mara en broertje Ivo, een gezin van vier. Ik was zenuwachtig maar dankzij hun vriendelijkheid en openhartelijkheid keek ik erg uit naar de homestay. Die avond gaf ik iedereen de soeveniertjes die ik had meegebracht uit Japan. Toen ze me met grote ogen "What's this?"

vroegen pakte ik mijn woordenboek erbij en probeerde ik zo goed als mogelijk uitleg te geven. Ik was blij dat iedereen blij was met hun soeveniertjes.

De volgende dag volgde ik samen met mijn gastzus lessen op het CLZ. Er waren verschillende dingen op het CLZ die verschilden van Japanse scholen en me deden verbazen. Zo hebben de leerlingen niet hun eigen leslokaal en gaan ze elk lesuur naar een ander leslokaal, ook het geluid dat het volgende lesuur aankondigd was anders, er werd niet gepoetst door de leerlingen en er waren geen naschoolse clubs. Dat waren allemaal dingen die ik in mijn dagelijkse schoolleven niet meemaak en het was dan ook een erg vernieuwende ervaring. Ook was het een beetje een cultuurschok voor me dat Nederlandse studenten ondanks dat ze net als wij JHS studenten zijn er zo volwassen uitzien. Tijdens de dramalessen gebruikten we beweging en geluid als vorm van expressie en deden we elkaar na, zo raakte ik bevriend met de gastzussen en broers van de andere

delegatieleden met wie ik tot nu toe nog niet had gesproken. Die avond mocht ik meedoen met het volleybal team waar Mara bijhoort. Iedereen was heel erg aardig en ik heb gezellig volleyball kunnen spelen.

Ook de volgende dag volgden we lessen op het CLZ, na school gingen we naar het nationale luchtvaartmuseum. Het is mijn toekomstdroom om een luchtverkeersleider te worden en het was dan ook een erg waardevolle ervaring voor me om vliegtuigen van dichtbij te zien en naar de uitleg te luisteren. Eenmaal thuis bij mijn gastgezin maakten we voor het avondeten met zijn allen norimaki. "Maak je dat met dit?" vroegen ze verbaasd toen ik het Makisu matje tevoorschijn haalde. De norimaki die we met zijn allen hadden gemaakt was misschien een beetje misvormd maar wel lekker. Na het avondeten vouwden we origami. Het bleek dat ze voor het eerst origami deden en er werd dan ook met een serieus gezicht gevouwd. Het was moeilijk om uitleg te geven omdat ik de taal niet spreek maar ik was erg blij dat ze zo hun best deden me te begrijpen. Mara vond de kioro (=doosje) erg leuk en vouwden er dan ook enkele in verschillende maten en kleuren.

De volgende dag bekeken we kunstwerken door beroemde Nederlandse schilders zoals Rembrandt en van Gogh in het Rijksmuseum en het Van Gogh museum. In de tijd van Rembrandt waren er maar weinig mensen die konden lezen en schrijven daarom uitte de schilder de gevaren van die tijd of de boodschap die hij wou doorgeven symbolisch in de vorm van etenswaren en bloemen. Van Gogh liet in zijn korte leven van 37 jaar vele prachtige werken achter maar toen ik hoorde dat hij pas beroemd werd na zijn dood vond ik dat heel erg jammer.

De volgende dag bezochten we de Zaanse Schans maar jammer genoeg regende het. Maar het was erg indrukwekkend om voor het eerst molens van dichtbij te zien. Prachtig is het woordt dat het beste het uitzicht van al die molens op een rij beschrijft. Ik was erg verbaasd door de verschillende kleuren, motieven en groottes

van de klompen bij de klompenmaker. Omdat klompen complete waterdicht zijn en de voeten perfect warm houden is dit schoisel nog steeds erg geliefd bij het Nederlandse volk. Onderweg naar het CLZ zag ik veel fietsen en fietsstallingen. Ook onze gids Chima zei dat Nederlanders erg eco zijn. Ik had erg veel interesse in de bakstenen gebouwen en het Nederlandse stadsgezicht en ik dacht dan ook dat het zeker een lekker gevoel moet zijn om op de fiets door de stad te rijden. Toen ik zag hoe geconcentreerd de

mensen die de stoep aan het repareren waren de bakstenen ere en voor een inlegden voelde ik echt de trots en liefde die ze hebben voor hun land.

In Nederland zijn er strikte regels om het stadsgezicht te beschermen. Ik zag hoe belangrijk de inspanning en de wens van de Nederlandse mensen om zich aan de regels te houden is. Ik vind het geweldig dat zij de dingen in Nederland waar ze trots op zijn in stand houden.

Die avond was ere en afscheidsfeest op school. Toen ze me uitnodigden om mee samen te dansen hebben we met zijn allen gedanst. Het schijnt in Nederland normaal te zijn

om dansfeestjes te houden op school. Het was zo gezellig dat de tijd voorbij vloog.

De laatste dag van de homestay verbracht ik samen met mijn gastgezin met winkelen en een bezoek aan Madurodam. Opeens besepte ik dat ik in tegenstelling met toen ik pas in Nederland aankwam relaxt en met een glimlach een gesprek kon voeren.

De dag van afscheid. Ik bedankte iedereen en liet hen weten hoe dankbaar ik was. Ik was heel

erg verdrietig en voelde me heel erg alleen maar ik nam afscheid met de belofte dat we elkaar weer zouden ontmoeten.

Door deze uitwisseling is het me echt duidelijk geworden dat ook als je de taal niet begrijpt je als je elkaar maar probeert te begrijpen je kan communiceren vanuit je hart. Ook leerde ik opnieuw hoe geweldig Nederland is en de goede kanten van Japan, en heb ik kunnen zien hoe de rest van de wereld Japan ziet. Ik ben erg dankbaar dat ik deze waardevolle ervaringen heb kunnen beleven en ik zal het gevoel van ontroering en verbazing voor altijd in mijn hart bewaren.

